

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Vladimir Ciobanu,
reprezentat de avocatul Roman Stici,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Vladimir Ciobanu împotriva Serviciului Fiscal de Stat,
terț SRL „Bios-GRM”, privind obligarea de a efectua un control fiscal
suplimentar,

împotriva deciziei din 22 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-235/24

NR. PIGD 2-21174489-01-3ra-12032024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei
de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. L. Holevețcaia
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, G. Dașchevici, E. Palanciuc,

12 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Ciobanu, reprezentat de avocatul Roman Stici,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 24.11.2021, Vladimir Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat prin care a solicitat: obligarea SFS de a efectua un control fiscal suplimentar în cadrul întreprinderii SRL „Bios-GRM”, în legătură cu faptul înstrăinării de către Pavel Cersac în calitate administrator al SRL „Bios-GRM” a bunurilor incluse în capitalul social al întreprinderii respective, înstrăinarea având loc în lipsa acordului asociatului Vladimir Ciobanu, care deține o cotă parte din capitalul social al SRL „Bios-GRM” în cuantum de 50 %.

2. În motivarea acțiunii, a indicat că la 15.06.2020, între reclamant în calitate de cumpărător și Violeta Cersac, în calitate de vânzător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale în mărime de 20% din capitalul social a SRL „Bios-GRM”, iar la 17.06.2020, de către Agenția Servicii Publice a fost emisă Decizia privind înregistrarea modificărilor în Registrul persoanelor juridice, aferente contractului respective.

3. La 26.06.2020, între reclamant în calitate de cumpărător și Violeta Cersac, în calitate de vânzător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale în mărime de 30% din capitalul social a SRL „Bios-GRM”, iar la 02.03.2021, de către Agenția Servicii Publice a fost emisă Decizia privind înregistrarea modificărilor în Registrul persoanelor juridice, aferente contractului respectiv.

4. Astfel, în temeiul contractelor de vânzare-cumpărare din 15.06.2020 și din 26.06.2020, reclamantul a devenit proprietar a 50% din capitalul social a SRL „Bios-GRM”, în componența căreia sunt incluse următoarele bunuri: -5400 (cinci mii patru sute) lei, mijloace bănești; - 2033900 (două milioane treizeci și trei mii noua sute) lei, constituie valoarea bunurilor: linia de granulare a furajelor DG-N, nr. de inventar GR3DG, conform raportului de evaluare nr.01/03-2020 din 02.03.2020; Linia de granulare a furajelor OMG-15, nr.de inventar GR2OMG15, conform raportului de evaluare nr.02/03-

2020 din 02.03.2020; Liniei de granulare a furajelor OMG-15, nr. de inventar GR10MG15, conform raportului de evaluare nr.03/03-2020 din 02.03.2020.

5. Ulterior înregistrărilor efectuate de către Agenția Servicii Publice conform contractelor de vânzare-cumpărare din 15.06.2020 și din 26.06.2020, reclamantul a aflat că Pavel Cersac, administratorul SRL „Bios-GRM”, a înstrăinat bunurile ce fac parte din capitalul social a întreprinderii respective în lipsa hotărârii Adunării Generale a Asociaților.

6. La 23.06.2021 reclamantul s-a adresat către pârât cu o cerere, prin care a comunicat referitor sustragerii și înstrăinării de către Pavel Cersac a bunurilor din capitalul social a SRL „Bios-GRM” și a solicitat dispunerea efectuării unui control fiscal inopinat în cadrul întreprinderii SRL „Bios-GRM”.

7. Prin Notificarea din 16.07.2021 pârâtul a comunicat reclamantului despre inițierea unui control în cadrul întreprinderii SRL „Bios-GRM” în temeiul plângerii sale din 23.06.2021.

8. La 24.09.2021 reclamantul a înaintat pârâtului o cerere privind eliberarea informației referitor soluției aferente plângerii din 23.06.2021.

9. La 25.10.2021, de către reclamant a fost recepționată Notificarea nr.114235 din 18.10.2021, prin care pârâtul a informat despre lipsa unor încălcări constatate în cadrul controlului fiscal din întreprinderea SRL „Bios-GRM”.

10. Reclamantul manifestă dezacord cu soluționa adoptată și comunicată de către pârât prin notificarea din 18.10.2021 și recepționată de către reclamant la 25.10.2021, motiv din care consideră necesar a înainta prezenta cerere de chemare în judecată privind obligarea pârâtului a efectua un control fiscal suplimentar în cadrul SRL „Bios-GRM”, iar circumstanțele de drept sunt relatate în continuare.

11. În drept, invocă reclamantul că este de opinia că pârâtul a ignorat cele comunicate de către reclamant în plângerea sa din 23.06.2021, precum că Pavel Cersac, administratorul „Bios-GRM” a înstrăinat fără acordul reclamantului și în lipsa unor contracte și facturi fiscale aferente, următoarele bunuri a întreprinderii respective: tocător cu nr. de inventar AD1T1, AD1T2, AD1T3-3 bucăți; ciclon cu nr. de inventar AD1CI1-1 bucată; șnec cu nr. de inventar AD1S1-1 bucată; matriță cu nr. de inventar GR1M1- 1 bucată; rulmenți cu nr. de inventar GR1R11, GR1R12-2 bucăți.

12. Susține reclamantul că pârâtul a ignorat și faptul că Pavel Cersac, administratorul SRL „Bios-GRM”, deține la moment în posesie facturi fiscale semnate de acesta din numele întreprinderii, privind înstrăinarea

terților vânzători în lipsa acordului reclamantului, a următoarelor bunuri: granulator OMG-15 cu nr. de inventar GR101-1 bucată; amestecător cu nr. de inventar GR1A1-1 bucată; buncher cu nr. de inventar GR1B1-1 bucată; dozator-GR1D1-1 bucată; noria cu nr. de inventar GR1N1-1 bucată; răcitor cu nr. de inventar GR1R1-1 bucată; șnec cu nr. inventar GR1S1-1 bucată; tocător DKU cu nr. de inventar GR1T11, GR1T12-2 bucăți; cântar cu nr. de inventar GR1C1-1 bucată; ciclon GR1CI1-1 bucată; panoul electric-GR1P1-1 bucată; tocător pentru fân cu nr. de inventar GR2T2-1 bucată.

13. Astfel, pârâtul fiind sesizat, urma a constata pe deplin că reclamantul în calitatea sa de asociat cu cota parte de 50% din capitalul social a SRL „Bios-GRM”, a fost deposedat ilegal de bunurile care îi aparțin și care au fost parte din capitalul social a întreprinderii numite, acestea fiind înstrăinate fără acordul reclamantului de către Administratorul Pavel Cersac

14. Precizează că, în cazul în care înstrăinarea bunurilor respective a avut loc la solicitarea celui alt asociat, administratorul Pavel Cersac dispunea de obligația a informa reclamantul despre intenția de înstrăinare a bunurilor care sunt parte componentă a capitalului social a SRL „Bios-GRM”, însă o asemenea notificare nu a fost recepționată de către reclamant.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin hotărârea din 19 decembrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Vladimir Ciobanu împotriva Serviciului Fiscal de Stat, terț SRL „Bios-GRM”, privind obligarea de a efectua un control fiscal suplimentar în cadrul întreprinderii SRL „Bios-GRM”, în legătură cu faptul înstrăinării de către cet. Pavel Cersac în calitate administrator al SRL „Bios-GRM” a bunurilor incluse în capitalul social al întreprinderii respective, înstrăinarea având loc în lipsa acordului asociatului Vladimir Ciobanu, care deține o cotă parte din capitalul social al SRL „Bios-GRM” în cuantum de 50 %.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

16. La 18 ianuarie 2023, Vladimir Ciobanu a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii din 19 decembrie 2022, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiuni.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

17. Prin decizia din 22 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel înaintată de avocatul Roman Stici în interesele lui

Vladimir Ciobanu și s-a menținut hotărârea din 19 decembrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

18. În motivarea soluției, instanța de apel a conchis că prima instanță a pronunțat o soluție corectă și întemeiată.

19. Instanța de apel a reținut că Serviciul Fiscal de Stat și-a exercitat dreptul discreționar în limitele legii, iar oportunitatea unui control fiscal suplimentar nu intră în competența instanțelor de judecată, acestea putând verifica doar legalitatea unui act administrativ, nu și necesitatea adoptării acestuia. SFS a efectuat deja o vizită fiscală la SRL „BIOS-GRM” și nu a identificat riscuri aferente respectării legislației fiscale, astfel că nu existau motive justificate pentru dispunerea unui nou control fiscal.

20. În plus, instanța a subliniat că aspectele privind înstrăinarea bunurilor societății fără acordul apelantului nu reprezintă o problemă de competența Serviciului Fiscal de Stat, ci o chestiune ce ține de raporturile dintre asociații societății și care trebuie soluționată prin alte mijloace legale.

21. Mai mult, administratorul Pavel Cersac, în calitate de conducător al SRL „BIOS-GRM”, avea dreptul să emită facturi și să încheie acte în numele societății, iar semnarea acestor documente nu demonstrează, în sine, existența unor încălcări fiscale.

22. De asemenea, apelantul nu a furnizat probe concludente care să demonstreze că Serviciul Fiscal de Stat a omis sau a ignorat aspecte relevante în evaluarea situației fiscale a societății. Instanța a constatat că hotărârea primei instanțe a fost corect motivată, respectând principiile unui proces echitabil, iar argumentele apelantului nu au adus elemente noi care să justifice o reconsiderare a soluției.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

23. La 2 martie 2024, prin intermediul poștei electronice, Vladimir Ciobanu, reprezentat de avocatul Roman Stici, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

24. În motivarea recursului, a invocat că instanțele inferioare au ignorat dispozițiile Codului Fiscal și ale legislației privind societățile comerciale, care prevăd obligația Serviciului Fiscal de Stat de a interveni și de a efectua un control fiscal suplimentar în cazurile în care există indicii de încălcări

fiscale. Argumentează că refuzul SFS de a efectua acest control și susținerea acestui refuz de către instanțele de fond și de apel sunt contrare prevederilor Codului administrativ, care stabilește criterii clare pentru exercitarea dreptului discreționar de către autoritățile publice.

25. A susținut că administratorul societății a înstrăinat bunuri din capitalul social fără acordul asociaților, ceea ce ridică suspiciuni cu privire la conformitatea fiscală a tranzacțiilor. Potrivit recursului, instanța de apel a aplicat în mod restrictiv competențele SFS, limitând rolul acestuia la verificarea evidenței contabile, fără a analiza implicațiile fiscale ale acestor tranzacții. Mai mult, se susține că instanțele au ignorat jurisprudența Curții Supreme de Justiție privind drepturile asociaților de a fi informați și de a solicita intervenția organelor fiscale atunci când există suspiciuni de fraudă fiscală.

26. Un alt aspect contestat este aprecierea probelor, considerată superficială și contrară normelor de procedură administrativă. Recurentul arată că instanțele inferioare nu au analizat în mod real probele prezentate, omițând să ia în considerare documentele care atestă înstrăinarea bunurilor și gestionarea deficitară a patrimoniului societății. Se argumentează că această abordare a dus la o soluție juridică greșită, contrară principiilor de echitate procesuală și de protecție a intereselor contribuabililor.

27. De asemenea, se invocă faptul că SFS nu a motivat corespunzător refuzul de a efectua controlul fiscal suplimentar, ceea ce contravine obligației de transparență și justificare a actelor administrative, prevăzută de Codul Administrativ. Decizia instanței de apel, care a susținut acest refuz, este considerată neîntemeiată, întrucât nu a analizat în profunzime dacă dreptul discreționar al SFS a fost exercitat în conformitate cu scopul prevăzut de lege.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

30. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin

admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată avocatului recurentului, în md electronic, la 9 ianuarie 2024, iar cererea de recurs a fost declarată la 4 martie 2024, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

1. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

2. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

3. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

4. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

5. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

6. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

7. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții

Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

8. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

9. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

10. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

11. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Vladimir Ciobanu, reprezentat de avocatul Roman Stici.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc